

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 31D/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9622200045
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:9622200045.3

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. (sudca spravodajca), Mgr. Michala Novotného a prísediacich sudkýň Mgr. Mariany Leontiev, Mgr. Evy Kováčechovej, v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenému: O.. W. O., Z. P. Z. R., W. D.: XX. M. XXXX, N.: Š. X, XXX XX W. D., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), f), i), ods. 3 písm. d) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) disciplinárne obvineného O.. W. O., Z. P. Z.Ú. R., W. D.: XX. M. XXXX, N.: Š. X, XXX XX W. D.,

uznáva vinným, že

1) dňa 1. marca 2021 v pojednávacej miestnosti č. 18 na Okresnom súde vo R. v čase o 10:00 h, po tom, čo vyvolal vec sp. zn. 6Ps/4/2020 a prokurátorka v postavení účastníčky konania ho upozornila, že nemá prekryté horné dýchacie cesty rúškom, uviedol, že si rúško nezabudol nasadiť, že je zdravý, rúško nepotrebuje a žiadny zákon mu takúto povinnosť neukladá, že rúško nenosí ani vo verejnom priestranstve a že i naďalej bude pojednávať bez neho, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „Úrad verejného zdravotníctva“) č. 11/2020 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len zákon o ochrane verejného zdravia), pričom v dôsledku jeho konania prokurátorka opustila pojednávaciu miestnosť s odôvodnením, že za takéhoto stavu ona v jednej miestnosti s osobou, ktorá nemá prekryté dýchacie cesty nezotrvá a z miestnosti odišla s tým, že požiadala pojednávanie odročiť,

2) dňa 15. marca 2021 v interiéri budovy Okresného súdu R. v dopoludňajších hodinách, najmä v pojednávacej miestnosti č. 18, v čase o 10.46 h po tom, čo vyvolal vec sp.zn. 6C/1/2021 a strany konania vstúpili do pojednávacej miestnosti, nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia,

3) dňa 18. marca 2021 napriek tomu, že sa na súde nachádzal už v čase o 8.15 h, keď predtým do priestorov budovy súdu vošiel s prekrytými dýchacími cestami respirátorom, zastupujúcemu sudcovi vnútornou telefonickou linkou oznámil, že mu navrhovateľkou nie je bez použitia respirátora umožnené vykonať pojednávania stanované ním na tento deň, hoci mu povinnosť používať preventívnu ochrannú pomôcku za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest ukladala v danom čase účinný § 1 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, a zastupujúcemu sudcovi oznámil, že zrejme tieto pojednávania bude musieť vykonať on, pričom tieto pojednávania boli zastupujúcim sudcom na základe pokynu navrhovateľky následne odročené, hoci sa po túto dobu disciplinárne obvinený nachádzal vo svojej kancelárii v budove okresného súdu,

4) dňa 12. apríla 2021, potom čo bol navrhovateľkou o 8.35 h. upozornený na jeho pohyb po budove súdu bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom a zároveň na otázku navrhovateľky uviedol, že v tento deň vykoná pojednávania, respirátor si na dýchacie cesty nenasadí a to ani v pojednávacej miestnosti, pretože „absolútne nemá zákonnú povinnosť nosiť rúško ani respirátor“, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, v doobedňajších hodinách v interiéri budovy súdu najmä v pojednávacej miestnosti č. 18 v čase o 9.04 h po tom, čo vyvolal vec sp. zn. 6Csp/38/2019 a strany konania vstúpili do priestorov pojednávacej miestnosti, disciplinárne obvinený vykonával pojednávanie a nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom,

5) dňa 13. apríla 2021 v dopoludňajších hodinách o 7.55 h pri vstupe do budovy súdu si až na vyzvanie člena justičnej stráže prekryl horné dýchacie cesty respirátorom, ďalej sa premiestnil do svojej kancelárie, keď bezprostredne po tom, čo prešiel zónou justičnej stráže si tento respirátor z dýchacích ciest sňal, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, pričom následne navrhovateľke na je výzvu odmietol predložiť k nahliadnutiu potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starší ako 7 dní, a odmietol predložiť aj doklad, že sa na neho nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 132/2021, hoci mu takáto povinnosť vyplývala z § 2 ods. 2 účinnej vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v., a následne napriek výzve navrhovateľky odmietol disciplinárne obvinený opustiť budovu súdu a navrhovateľke uviedol: „odíď z mojej kancelárie, tu nemáš čo robiť, ja som sudca, diktujem rozhodnutie, schádza mi lehoty a ty ma rušíš“, a potom čo navrhovateľka prívolať príslušníkov Policajného zboru disciplinárne obvinený zareagoval slovami: „to chcem vidieť, čo páni policajti urobia“,

6) dňa 14. apríla 2021 v čase o 8.00 h sa do budovy súdu dostavil bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom, ktorý i napriek výzve navrhovateľky si odmietol nasadiť, hoci mu povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest použitím respirátora ukladal v danom čase účinný § 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. v spojení s § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, a zároveň na vyžiadanie navrhovateľky odmietol predložiť k nahliadnutiu potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starší ako 7 dní, a odmietol predložiť aj doklad, že sa na neho nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 132/2021, hoci mu takáto povinnosť vyplývala z § 2 ods. 2 účinnej vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v., pričom následne bol navrhovateľkou zakázaný disciplinárne obvinenému vstup na pracovisko alebo do iných priestorov zamestnávateľa,

teda

svojím konaním uvedeným v bodoch 1 až 6 úmyselne porušil svoju povinnosť sudcu

- pri výkone funkcie sudcu sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov vyplývajúcu z § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušných a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o sudcoch“),

- pri výkone funkcie sudcu dodržiavať podľa § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch ust. čl. III bod 1 zásad sudcovskej etiky,

a konaním v bodoch 1 a 3 úmyselne porušil aj povinnosť sudcu

- plniť svoje povinnosti svedomito vyplývajúcu z § 30 ods. 4 zákona o sudcoch,

- konať tak, aby akýmkoľvek spôsobom neznemožňoval výkon súdnictva vyplývajúcu z § 30 ods. 8 zákona o sudcoch,

a s ohľadom na mieru zavinenia, spôsob konania a opakovanie je škodlivosť jeho konania zvýšená, čím sa dopustil

pokračovacieho závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) v spojení s ods. 2 písm. b), zákona o sudcoch.

Za to sa disciplinárne obvinenému

ukladá

podľa § 117 ods. 3 písm. b) a ods. 6 zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 60 % na obdobie jedného roka.

o d ô v o d n e n i e :

I. Disciplinárny návrh, vyjadrenie disciplinárne obvineného, ústne pojednávanie

1. Predsedníčka Okresného súdu R. (ďalej len „navrhovateľka“) podala návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. apríla 2021 voči disciplinárne obvinenému. V podanom návrhu mu kládla za vinu, že 1/ dňa 01. marca 2021 v pojednávacej miestnosti č. 18 na Okresnom súde vo R., M.. G. XX, v čase o 10:00 h, po tom, čo disciplinárne obvinený vyvolal vec sp.zn. 6Ps/4/2020 a strany konania vstúpili do pojednávacej miestnosti, pričom jednou zo strán bola aj prokurátorka Okresnej prokuratúry R. M.. H. N., ktorá sudcu upozornila na skutočnosť, že nemá prekryté horné dýchacie cesty rúškom, na čo jej sudca uviedol, že si rúško nezabudol nasadiť, že je zdravý, rúško nepotrebuje a žiadny zákon mu takúto povinnosť neukladá, že rúško nenosí ani vo verejnom priestranstve a že i naďalej bude pojednávať bez neho, pričom po krátkej slovnej výmene medzi sudcom a prokurátorkou, keď sudca i napriek opakovanej žiadosti prokurátorky rúško nepoužil, prokurátorka opustila pojednávacu miestnosť s odôvodnením, že za takéhoto stavu ona v jednej miestnosti s osobou, ktorá nemá prekryté dýchacie cesty nezotrvá a z miestnosti odišla s tým, že požiadala pojednávanie odročiť a doručiť jej zápisnicu z pojednávania,

2/ dňa 15. marca 2021 v interiéri budovy Okresného súdu R. v dopoludňajších hodinách, najmä v pojednávacej miestnosti č. 18, v čase o 10.46 h po tom, čo disciplinárne obvinený vyvolal vec sp. zn. 6C/1/2021 a strany konania, navrhovateľka i odporca vstúpili do pojednávacej miestnosti, pričom spolu s nimi do vnútra z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti a ochrany zdravia vstúpila aj navrhovateľka a podpredsedníčka súdu M.. M. G. a dvaja členovia justičnej stráže M. H. V. O. N., keď konajúci sudca, disciplinárne obvinený, nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom, z dôvodu ktorého navrhovateľka disciplinárne obvineného vyzvala, aby si dýchacie cesty prekryl respirátorom, čo disciplinárne obvinený odmietol, pričom následne z dôvodu zabezpečenia bezpečnosti a ochrany zdravia navrhovateľka disciplinárne obvineného vyzvala, aby opustil budovu súdu, čo rovnako odmietol, preto navrhovateľkou bola privolaná polícia za účelom dokumentovania prípadného spáchania priestupku, ktorá v zložení dvoch príslušníkov polície (ČOZ: 11970, 312752) sa dostavila do budovy súdu vyzývajúc disciplinárne obvineného na prekrytie dýchacích ciest, čo disciplinárne obvinený urobiť opäť odmietol, z dôvodu ktorého na vyzvanie príslušníkov polície a po zadokumentovaní uvedenej situácie, disciplinárne obvinený spolu s príslušníkmi polície opustili budovu okresného súdu, pričom zo strany navrhovateľky dňa 15. marca 2021 v čase o 10.05 h bol disciplinárne obvinený oboznámený s tým, že v tento deň vykoná kontrolu zabezpečenia bezpečnosti a ochrany zdravia v budove zamestnávateľa v súvislosti s ohrozením života a zdravia osôb v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie (v zmysle § 42 ods. 1 písm. d) zák. č. 757/2004 Z. z., § 8d písm. b) bod 2 zák. č. 330/1996 Z. z. opatrenia predsedníčky súdu č. 90/2021, Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021),

3/ dňa 18. marca 2021 napriek tomu, že disciplinárne obvinený sa na pracovisku nachádzal už v čase o 08.15 h, keď predtým do priestorov budovy súdu a po zmeraní teploty justičnou strážou vošiel s prekrytými dýchacími cestami respirátorom a následne v zmysle platného Rozvrhu práce Okresného súdu R. na rok 2021 zastupujúcemu sudcovi M.. A. N. vnútornou telefonickou linkou oznámil, že mu navrhovateľkou nie je bez použitia respirátora umožnené vykonať pojednávania, stanované ním na tento deň 18. marca 2021, z dôvodu ktorého zrejme tieto pojednávania bude musieť vykonať on ako zastupujúci sudca a keď následne o 08.15 h boli zastupujúcemu sudcovi asistentkou senátu 6C V. G. predložené spisy podľa zoznamu pojednávaní dňa 18. marca 2021 (3 pojednávania a to vec sp. zn. 6P/5/2021, sp. zn. 5Ps/25/2019 a sp. zn. 6P/41/2020) s uvedením, že tieto spisy zastupujúcemu sudcovi posielala zákonný sudca disciplinárne obvinený, ktorú skutočnosť zastupujúci sudca M.. A. N. osobne oznámil predsedníčke a podpredsedníčke súdu, disciplinárne obvinený sa za účelom vykonania týchto pojednávaní do pojednávacej miestnosti nedostavil a tieto pojednávania na základe pokynu predsedníčky súdu boli následne odročené zastupujúcim sudcom M.. A. N., pričom po túto dobu zákonný sudca disciplinárne obvinený sa nachádzal vo svojej kancelárii v budove okresného súdu,

4/ dňa 12. apríla 2021 v doobedňajších hodinách v interiéri budovy Okresného súdu R., najmä v pojednávacej miestnosti č. 18 v čase o 09.04 h po tom, čo disciplinárne obvinený vyvolal vec sp. zn. 6Csp/38/2019 a strany konania - právny zástupca žalobcu a žalovaná vstúpili do priestorov pojednávacej miestnosti, navrhovateľka z dôvodu kontroly zabezpečenia bezpečnosti a ochrany zdravia v súvislosti s ohrozením života a zdravia osôb v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie (v zmysle § 42 ods. 1 písm. d) zák. č. 757/2004 Z. z., § 8d písm. b) bod 2 zák. č. 330/1996 Z. z., opatrenia navrhovateľky č. 90/2021, Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021), nahliadla do tejto pojednávacej miestnosti č. 18 a zistila, že disciplinárne obvinený vykonával pojednávanie, protokoloval do diktafónu a nemal prekryté dýchacie cesty žiadnym ochranným prostriedkom, t. j. ani respirátorom, pričom zo strany navrhovateľky za prítomnosti podpredsedníčky súdu M.. M. G. dňa 12. apríla 2021 v čase o 08.35 h., teda ešte pred pojednávaním, bol disciplinárne obvinený po tom, čo na požiadanie navrhovateľky vstúpil do jej kancelárie a to bez prekrytia horných dýchacích ciest, na jej

vyzvanie si odmietol dýchacie cesty prekryť, upozornený na jeho pohyb po budove súdu bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom a zároveň na otázku predsedníčky uviedol, že v tento deň vykoná pojednávania, respirátor si na dýchacie cesty nenasadí a to ani v pojednávacej miestnosti, pretože „absolútne nemá zákonnú povinnosť nosiť rúško ani respirátor“ a ďalej bol navrhovateľkou dôrazne vyzvaný na rešpektovanie všetkých povinností uložených mu príslušnými právnymi predpismi a opatreniami navrhovateľky v súvislosti so zabezpečením bezpečnosti a ochrany zdravia a v súvislosti s ohrozením života a zdravia osôb v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie,

5/ dňa 13. apríla 2021 v dopoludňajších hodinách o 07.55 h, vstúpil do budovy Okresného súdu R. disciplinárne obvinený, ktorý až na vyzvanie členky justičnej stráže I. F. si prekryl horné dýchacie cesty respirátorom, ďalej sa premiestnil do svojej kancelárie, keď bezprostredne po tom, čo prešiel zónou justičnej stráže si tento respirátor z dýchacích ciest sňal, pričom následne navrhovateľka a podpredsedníčka súdu vošli do jeho kancelárie s výzvou na predloženie k nahliadnutiu potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako 7 dní, čo disciplinárne obvinený odmietol a ďalej odmietol predložiť k nahliadnutiu aj doklad za účelom overenia, že sa na neho nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 Vyhlášky č. 132 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k režimu vstupu osôb do priestorov prevádzok a priestorov zamestnávateľa, ktorý doklad by preukazoval niektorú zo skutočností podľa § 2 ods. 5 písm. a) až j) citovanej vyhlášky, z dôvodu ktorého navrhovateľka sudcu vyzvala, aby opustil budovu súdu, čo disciplinárne obvinený odmietol a arogantným spôsobom navrhovateľke uviedol: „odíď z mojej kancelárie, tu nemáš čo robiť, ja som sudca, diktujem rozhodnutie, schádza mi lehota a ty ma rušíš“. Následne navrhovateľka postupovala v zmysle platných predpisov a na zdokumentovanie prípadného priestupku privolala príslušníkov polície, na čo disciplinárne obvinený zareagoval slovami: „to chcem vidieť, čo páni policajti urobia“,

6/ dňa 14. apríla 2021 v čase o 08.00 h sa do budovy Okresného súdu R. dostavil disciplinárne obvinený bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom, ktorý i napriek výzve navrhovateľky si odmietol nasadiť a ktorý na vyžiadanie zamestnávateľa - navrhovateľky odmietol predložiť doklad, ktorý by preukazoval potvrdenie o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo potvrdenie o negatívnom výsledku antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako 7 dní a zároveň odmietol predložiť aj doklad za účelom overenia, že sa na zamestnanca nevzťahuje zákaz vstupu podľa § 2 ods. 5 Vyhlášky č. 132 Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k režimu vstupu osôb do priestorov prevádzok a priestorov zamestnávateľa, ktorý doklad by preukazoval niektorú zo skutočností podľa § 2 ods. 5 písm. a) až j) citovanej vyhlášky, z dôvodu ktorého mu bol zamestnávateľom - navrhovateľkou podľa § 2 ods. 9 citovanej vyhlášky zakázaný vstup na pracovisko alebo do iných priestorov zamestnávateľa.

2. Podľa názoru navrhovateľky disciplinárne obvinený v bodoch 1/, 2/, 4/ až 6/ úmyselne porušil povinnosti vyplývajúce sudcovi z § 30 ods. 1, ods. 2 písm. f), g) (čl. III bod 1 Zásad sudcovskej etiky), ods. 8, ods. 11 zákona o sudcoch. V bode 3/ mal disciplinárne obvinený úmyselne porušiť povinnosti vyplývajúce z § 30 ods. 2 písm. f), ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 8 zákona o sudcoch.

3. Navrhovateľka uviedla, že disciplinárne obvinený svojím konaním uvedeným pod bodom 1/ porušil aj § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, § 1 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva č. 11/2020 V. v., ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest v znení účinnom od 29. októbra 2020 (ďalej len „vyhláška č. 11/2020 V. v.“), čl. 1 bod 7, čl. 3 bod 12 opatrenia navrhovateľky č. Spr 40/2021. Konaním uvedeným pod bodom 2/ mal tiež porušiť § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, § 1 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 111/2021 V. v., ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest (ďalej len „vyhláška č. 111/2021 V. v.“), čl. 1 body 1, 7, 14, čl. 3 bod 12 opatrenia navrhovateľky č. Spr 90/2021. Konaním uvedeným pod bodom 4/ mal porušiť aj § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, § 1 ods. 2 vyhlášku Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 133/2021 V. v., ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia k povinnosti prekrytia horných dýchacích ciest (ďalej len „vyhláška č. 133/2021 V. v.“), čl. 1 body 1, 7, 14, čl. 3 bod 12 opatrenia navrhovateľky č. Spr 90/2021. Konaním uvedeným pod bodmi 5/ a 6/ mal porušiť aj § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia, § 1 ods. 2 vyhlášky č. 133/2021 V. v., čl. 1 body 1, 7, 14, čl. 3 bod 12 opatrenia navrhovateľky č. Spr 90/2021, uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 160/2021 o porušení zákazu vychádzania vyplývajúceho z núdzového stavu v Slovenskej republike, § 2 ods. 2 vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky č. 132/2021, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia režimu vstupu osôb do priestorov prevádzok a priestorov zamestnávateľa (ďalej len „vyhláška č. 132/2021 V. v.“).

4. Konaním uvedeným v bodoch 1/ - 6/ sa mal podľa názoru navrhovateľky disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), f), i), ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch. Navrhovateľka navrhla uložiť disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 zákona o sudcoch, a to odvolanie z funkcie sudcu.

5. Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k disciplinárnemu návrhu uviedol, že sa vyššie popísaným konaním nedopustil disciplinárneho previnenia. Navrhol, aby bol spod obvinený uvedených v návrhu oslobodený.

6. Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 13. septembra 2022 a 22. novembra 2022. Ústne pojednávanie sa uskutočnilo za prítomnosti navrhovateľky, disciplinárne obvineného a obhajcu disciplinárne obvineného. Na ústnom pojednávaní sa nezúčastnili predseda Súdnej rady Slovenskej republiky a minister spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorí boli o ústnom pojednávaní upovedomení podľa § 28 ods. 1 v spojení s § 23 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) (ďalej len „DSP“). Svoju neúčasť neospravedlnili. Disciplinárny senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny senát“) prejednal vec v ich neprítomnosti.

7. Na pojednávaní disciplinárne obvinený navrhol, aby disciplinárny senát zastavil disciplinárne konanie z dôvodu uplynutia lehôt na rozhodnutie vo veci ešte pred nadobudnutím účinnosti DSP. Tiež tvrdil, že disciplinárny senát nie je nezávislý z dôvodu, že o výbere sudcov a prísediacich sudcov rozhodovala Súdna rada Slovenskej republiky (ďalej len „Súdna rada“), ktorej časť členov je politicky nominovaná a môže byť kedykoľvek odvolaná. Zároveň zastal názor, že konanie malo byť zastavené a vec postúpená regionálnemu úradu verejného zdravotníctva. Pokiaľ by disciplinárny senát nezastavil konanie, disciplinárne obvinený navrhol, aby bol spod disciplinárneho návrhu oslobodený. Disciplinárne obvinený zaujal stanovisko, podľa ktorého vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva nie sú platnou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, najmä pre ich rozpor s čl. 13 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (ďalej len „Ústava“), a teda ich nerešpektovaním sa nedopustil protiprávneho konania, teda ani disciplinárneho previnenia.

II. Vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav

8. Na pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom disciplinárne obvineného a listinnými dôkazmi: listiny z disciplinárneho spisu (pôvodný spis) č. 31D/18/2021 - č. l. 15 - 83, listiny z disciplinárneho spisu - č. l. 26-29, 35, listiny z osobného spisu - č. l. 52, 80, 93, 104, 127, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 6Ps/4/2020 - č. l. 79-80, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 6C/1/2021 - č. l. 33-34, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 6P/5/2021 - č.l. 32-34, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 5Ps/25/2019 - č.l. 121-123, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 6P/41/2020 - č.l. 60-63, listiny zo súdneho spisu Okresného súdu R. sp. zn. 6Csp/38/2019 - č.l. 203-204, § 1 vyhlášky č. 11/2020 V. v., § 1 ods. 2 vyhlášky č. 111/2021 V. v., § 2 ods. 2 vyhlášky č. 133/2021 V. v., § 2 ods. 2 vyhlášky č. 132/2021 V. v., čl. 1 bod 7, čl. 3 bod 12 opatrenia navrhovateľky č. 40/2021.

9. Disciplinárne obvinený vo výsluchu uviedol:

K svojim osobným pomerom uvádzam, že som bol justičným čakaťelom od 1. augusta 1986, následne od 1. januára 1988 sudcom Okresného súdu R., 10 rokov som vykonával funkciu podpredsedu súdu, určitý čas som zastupoval aj predsedu. Mám jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, manželka pracuje v zdravotníctve, okrem príjmu z funkcie sudcu iný príjem nemám, ten t. č. pozostáva zo 40% platu sudcu, čo je takisto predmetom sporu. Doteraz som nebol disciplinárne riešený. Kvôli zníženiu príjmu som musel zrušiť poisťku na krytie nákladov na úvery. Domnievam sa, že účelom tohto konania je odpovedať na spoločenskú objednávku vytiahnuť jedného sudcu, aby všetci videli, čo sa stane tomu, kto sa riadi striktne zákonom a ústavou. Nedopustil som sa vytýkaného previnenia a vôbec previnenia nezlučiteľného s funkciou sudcu, žiadam oslobodenie, ak v zmysle návrhu môjho obhajcu nebude konanie zastavené. Cit. § 116 ods. 3 zákona o sudcoch, skutkové podstaty pod písm. a), b), c), e) a f) sú vo vzťahu ku mne irelevantné, môže sa ma týkať len písm. d), to však odkazuje na §

116 ods. 2 písm. a), c), ktoré sú irelevantné, a písm. e), na ktoré sa odvoláva disciplinárny návrh. Pojem sudcovská spôsobilosť je nejasný pojem, hľadal som aj v judikatúre. Alebo podľa mojej predstavy, tu ide o nedostatok fyzických schopností (neschopnosť sedieť, artikulovať, problémy so zrakom). Na samotné obsahové naplnenie tohto pojmu môžu byť rôzne názory a bolo by potrebné to do budúcnosti upraviť. Zastávam názor, že predpoklady sudcovskej spôsobilosti spĺňam. K samotnému právnomu problému povinnosti si prekryť dýchacie cesty odkazujem na čl. 13 ods. 2 ústavy, podľa ktorého možno medze základných práv upraviť iba zákonom, nie na základe zákona (napr. vyhláškou alebo opatrením predsedníčky). K tomu odkazujem aj na čl. 16 ods. 1 Ústavy zaručujúci nedotknuteľnosť osoby a čl. 15 zaručujúci právo na život. Opakovane som hovoril predsedníčke, že s rúškom mám závrata, zdravotné problémy, nenesil som ho ani na verejnosti. Nemal som s tým problém ani v lekárni ani v obchode. Rešpektovala to aj moja lekárka. Covid som prekonal spolu s manželkou v decembri 2020, liečil som sa podľa rád O.. N.. Potom sme si dali urobiť testy na protilátky, ktoré som mal. Na to v januári 2021 začali tu vytykané problémy. V prípade skutku 1. odo mňa prokurátorka chcela, aby som na pojednávaní mal rúško, ja som jej povedal, že pojednávanie vediem ja a pokiaľ nechce zotrávať v pojednávacej miestnosti môže odísť. Jej odchod bol nedôstojný, spojený s búchaním s dvermi. Predsedníčke som následne dal právnu analýzu, prečo nemám povinnosť rúška nosiť, navyše som bol po prekonaní. Následne začali jej kontroly v pojednávacie dni, prišla vždy až po prvej veci, niekedy s podpredsedníčkou, potom so zástupcom ZVJS a potom už aj s policajtami. Chovala sa arogantne, účastníkom vyhlasovala, že pojednávanie nebude, ja som ju upozorňoval, že nechcem vstupovať do konfrontácie, ale ak to bude treba podám trestné oznámenie. Povedal som jej, že na jej riadiacom mieste by som dovolil zamestnancom rúško nenesiť, ak majú zdravotné problémy. Dňa 15. marca 2021 ma dala takmer vyviezť policajtami, preto som kontaktoval členku súdnej rady O.. G.. Poradila mi, aby som napísal na Súdnu radu. Myslel som si, že predsedníčke povedia, že takto sa správať nemôže, Súdna rada však prijala uznesenie č. 74/2021, v ktorom to nepovažovala za problém. Dňa 22. marca 2021 predsedníčka znova prišla na pojednávanie, upozornil som ju, že sa dopúšťa viacerých trestných činov. Podal som trestné oznámenie na generálnu prokuratúru, ktoré predkladám. Dňa 14. apríla 2021 sa situácia opakovala, znova som dal trestné oznámenie. Žiaľ politická situácia bola iná, aj názory na pandémiu, trestné oznámenie postúpili predsedovi krajského súdu na riešenie. Priznávam, že pri vstupoch do budovy som si dal asi na 5 sekúnd rúško, aby boli krytí príslušníci ZVJS, neskôr som chodil do budovy cez budovu prokuratúry, s ktorou sme spojený. To predsedníčka vyriešila tak, že zamkla spojovací vchod. K tomu zdôrazňujem, že priebeh situácie zo dňa 14. apríla mám natočený, viem ho dokázať, za tým čo som povedal si stojím. Predsedníčka súdu ma nevpustila do budovy súdu, lebo som nemal doklad o výsledku PCR testu. K tomu sú medzičasom rozhodnutia českého najvyššieho správneho súdu, že takáto povinnosť nie je riadne odôvodnená, navyše ako povinnosť to neukladal zákon. Zdôrazňujem, že som nikdy nenaliehal na účastníka, aby si dal dole rúško, povolil som ho dať si dole, ak to účastník chcel. Viacerí tak urobili, niektorí dokonca poďakovali. Ja som nechcel degradovať funkciu predsedníčky súdu, zdôrazňoval som, že ak bude konať sama podľa ústavy a zákona, môžu ju len odvolať z funkcie predsedníčky súdu, ale zachováva si česť. Po právnej stránke poukazujem na čl. 71 a 78 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 4/2021, kde sa jasne uvádza, že čl. 13 ods. 2 ústavy nedovoľuje splnomocniť zákonný predpis na úpravu medzi základných práv, a že takýto postup je typický pre policajné štáty. Rovnako poukazujem na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva o tom, že musia existovať účinné prostriedky právnej ochrany. Ja sám som pociťoval skrivodlivosť, rôzne ataky na moju osobu, toto je predmetom aj sťažnosti podanej na ESLP, neviem, že by bola odmietnutá. Disciplinárne previnenie som nespáchal a tak nemôžem byť nijako postihnutý. K argumentu predsedníčky, že realizovala svoju povinnosť zamestnávateľa, zdôrazňujem, že v zákonníku práce som nenašiel povinnosť zamestnávateľa chrániť iných zamestnancov pred bežnými chorobami existujúcimi aj mimo pracoviska. Povinnosťou používať ochranné prostriedky pri práci sa vždy sleduje účel chrániť toho konkrétneho zamestnanca, ale nie chrániť iné osoby pred zamestnancom. Na záver zdôrazňujem, že na tomto mieste, na miesto mňa, mala stáť predsedníčka súdu, lebo ona porušovala ústavu a zákon. Myslím, že príde čas, kedy nastúpi skutočný právny štát a zodpovedné osoby budú potrestané.

Po výpovedi disciplinárne obvinený využil svoje právo neodpovedať na žiadne otázky z dôvodu, že celá vec sa týka právneho posúdenia skutku.

10. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutok sa stal spôsobom, tak ako bol špecifikovaný v disciplinárnom návrhu.

11. Dňa 1. marca 2021 sa uskutočnilo na Okresnom súde R. pojednávanie pred samosudcom disciplinárne obvineným vo veci sp. zn. 6Ps/4/2020 so začiatkom o 10:00 hod. Po otvorení pojednávania požiadala (vzývala) zástupkyňa Okresnej prokuratúry R. disciplinárne obvineného, aby si nasadil rúško. Disciplinárne obvinený uviedol, že je zdravý, nemá na tvári rúško, pretože nie je tu ani žiadna zákonná povinnosť rúško u zdravého človeka nosiť. Zástupkyňa Okresnej prokuratúry R. následne uviedla, že nakoľko nemá disciplinárne obvinený rúško, odchádza z pojednávacej miestnosti a žiada doručiť opis zápisnice. Disciplinárne obvinený následne zástupkyňi Okresnej prokuratúry R. oznámil, že má možnosť zotrvať na pojednávaní alebo opustiť pojednávaciu miestnosť, načo následne zástupkyňa Okresnej prokuratúry R. z miestnosti odišla.

12. Dňa 15. marca 2021 sa uskutočnilo na Okresnom súde R. pojednávanie pred samosudcom, disciplinárne obvineným, vo veci sp. zn. 6C/1/2021, so začiatkom o 11:05 hod. Po vyvolaní a zaprotokolovaní prítomnosti účastníkov na pojednávaní, vošla do pojednávacej miestnosti navrhovateľka s tým, že nariadila disciplinárne obvinenému, aby si dal respirátor. Disciplinárne obvinený s tým nesúhlasil. Následne navrhovateľka zabezpečila prítomnosť dvoch členov justičnej stráže s tým, že trvala na tom, aby disciplinárne obvinený opustil pojednávaciu miestnosť. Disciplinárne obvinený navrhovateľke oznámil, že pojednávaciu miestnosť neopustí. Uviedol, že je to jeho priestor, kde robí výkon sudcovskej funkcie. Účastníci konania následne udelili súhlas na prejednanie veci v ich neprítomnosti. Disciplinárne obvinený vec prejednal a vo veci rozhodol. Navrhovateľka privolala príslušníkov Policajného zboru, ktorí s disciplinárne obvineným spísali úradný záznam z preverenia priestupku na úseku verejného zdravotníctva. Vec bola listom z toho istého dňa odstúpená Obvodným oddelením Policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru navrhovateľke z dôvodu, že útvary Policajného zboru nie sú oprávnené prejednať v priestupkovom konaní konanie disciplinárne obvineného, nakoľko je disciplinárne obvinený sudcom.

13. Dňa 17. marca 2021 predložil disciplinárne obvinený potvrdenie od O.. O. A., všeobecnej lekárky pre dospelých zo dňa 15. marca 2021, v ktorom sa uvádza: Vyššie menovaný v decembri 2020 prekonal chorobu COVID-19, čo má doložené aj vyšetrením protilátok, ktoré by jeho aj okolie mali chrániť pred ďalšou chorobou, minimálne na obdobie 3 až 6 mesiacov, preto by nemusel nosiť respirátor FFP2 a nakoľko pri jeho nosení má bolesti hlavy, stavy úzkosti, stav nevoľnosti, sťažené dýchanie a pocit na odpadnutie. Potvrdenie sa vydáva na žiadosť menovaného. Na základe dopytu O.. O. A. navrhovateľkou z toho istého dňa bolo zistené, že O.. O. A. nevydala potvrdenie na podklade svojho odborného posúdenia, ale na základe skutočností uvedených disciplinárne obvineným. Tiež uviedla, že za vydaným potvrdením si stojí. Dňa 18. marca 2021 disciplinárne obvinený po príchode na Okresný súd R., na ktorom sa nachádzal pred 8.15 hod a na ktorý vošiel s prekrytými dýchacími cestami respirátorom, oznámil zastupujúcemu sudcovi M.. A. N. vnútornou linkou, že mu nie je umožnené navrhovateľkou vykonávať dnešné pojednávania bez respirátora, a teda bude musieť v predmetných veciach pojednávať on ako zastupujúci sudca. Zastupujúci sudca priamo na pojednávaniach v nariadených veciach na tento deň disciplinárne obvineným sp. zn. 6P/5/2021, 5Ps/25/2019, 6P/41/2020 jednotlivé pojednávania odročil na neurčito. Zdôvodnil to tým, že sa o pojednávaniach dozvedel ráno a zákonný sudca nemôže dané veci pojednávať.

14. Dňa 12. apríla 2021 sa disciplinárne obvinený dostavil do budovy Okresného súdu R. približne o 8:00 hod s prekrytím horných dýchacích ciest respirátorom. Na základe žiadosti navrhovateľky sa dostavil o 8:35 hod. do jej kancelárie bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom. Na dotaz navrhovateľky, či bude pojednávať vec vytýčenú na daný deň na 9:00 hod uviedol, že si respirátor nezaloží, a to ani v pojednávacej miestnosti, nakoľko nemá takúto zákonnú povinnosť. V čase od 9:00 hod do 9:08 hod disciplinárne obvinený pojednával vo veci sp. zn. 6Csp/38/2019, pričom nemal na tomto pojednávaní prekrytie horných dýchacích ciest.

15. Dňa 13. apríla 2021 o 7:55 hod vstúpil disciplinárne obvinený do budovy Okresného súdu R. bez prekrytia horných dýchacích ciest, pričom po vyzvaní členky justičnej stráže si nasadil respirátor. Po prechode zónou justičnej stráže si disciplinárne obvinený respirátor sňal. Navrhovateľka vošla spolu s podpredsedníčkou Okresného súdu R. do kancelárie disciplinárne obvineného s výzvou, aby jej predložil doklad, ktorý by preukazoval, že sa na disciplinárne obvineného vzťahuje niektorá z výnimiek na vstup na pracovisko a do iných priestorov zamestnávateľa podľa § 2 ods. 5 vyhlášky č. 132/2021 V. v. Disciplinárne obvinený takýto doklad odmietol predložiť. Nato ho navrhovateľka vyzvala na opustenie budovy Okresného súdu R.. Disciplinárne obvinený po tejto výzve uviedol odíť z mojej kancelárie, tu nemáš čo robiť, ja som sudca, diktujem rozhodnutie, schádza mi lehota a ty ma rušíš. Navrhovateľka

privolala príslušníkov Policajného zboru. Po zadokumentovaní tohto stavu príslušníkmi Policajného zboru, v priebehu ktorého disciplinárne obvinený uviedol to chcem vidieť, čo páni policajti urobia“ disciplinárne obvinený naďalej zotrval v kancelárii.

16. Dňa 14. apríla 2021 v čase o 8:00 hod sa do budovy Okresného súdu R. dostavil disciplinárne obvinený bez prekrytia horných dýchacích ciest respirátorom. Horné dýchacie cesty si neprekryl ani na výzvu navrhovateľky. Následne navrhovateľky vyzvala disciplinárne obvineného, aby predložil doklad, ktorý by preukazoval, že sa na neho vzťahuje niektorá z výnimiek na vstup na pracovisko a do iných priestorov zamestnávateľa podľa § 2 ods. 5 vyhlášky č. 132/2021 V. v. Takýto doklad odmietol predložiť. Navrhovateľka preto uviedla, že disciplinárne obvinenému zakazuje vstup na pracovisko a do iných priestorov zamestnávateľa. Následne bol zo strany navrhovateľky a disciplinárne obvineného kontaktovaný Policajný zbor. Po príchode príslušníkov Policajného zboru sa disciplinárne obvinený opýtal, či zabezpečia, aby mohol vstúpiť do priestorov súdu. Po odpovedi, že nie, disciplinárne obvinený opustil budovu Okresného súdu R..

17. Dňa 30. októbra 2020 nadobudla účinnosť vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 11/2020 V. v. V § 1 ods. 1 tejto vyhlášky je uvedené, že podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona o ochrane verejného zdravia sa všetkým osobám nariaďuje za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa) používať preventívne ochranné pomôcky, ktorými sú rúško, respirátor bez výdychového ventilu, šál, alebo šatku a to na verejnosti v exteriéroch, v priestoroch interiérov budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy. V ods. 2 sa uvádza, že povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na nasledovné osoby: a) detí do 6 rokov veku, b) osoby v exteriéroch mimo zastavaného územia (intravilánu) obce, pokiaľ sú od ostatných osôb, s ktorými nežijú v jednej domácnosti, vzdialené viac ako 5 metrov, c) osoby so závažnými poruchami autistického spektra, d) osoby so stredným a ťažkým mentálnym alebo sluchovým postihnutím, e) osoby pri výkone športu, f) fotografované osoby na čas nevyhnutný pre výkon procesu fotografovania, g) osoby nevesty a ženicha pri sobáši, h) výkonných umelcov pri podávaní umeleckého výkonu a účinkujúcich pri nakrúcaní dokumentárneho filmu, i) tlmočníkov do posunkovej reči v rámci výkonu povolania, j) zamestnanca, ktorý sa nachádza na vnútornom pracovisku sám.

18. Dňa 15. marca 2021 nadobudla účinnosť vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 111/2021 V. v. Podľa § 1 ods. 2 tejto vyhlášky podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona o ochrane verejného zdravia sa všetkým osobám nariaďuje za účelom riadneho prekrytia horných dýchacích ciest (nos a ústa) používať preventívnu ochrannú pomôcku, ktorou je respirátor alebo obdobný prostriedok (vždy bez výdychového ventilu) naplňujúci minimálne všetky technické podmienky a požiadavky pre filtračnú polomasku s klasifikáciou najmenej FFP2 podľa normy STN EN 149+A1 a to na verejnosti v priestoroch interiérov budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy.

19. Dňa 20. marca 2021 nadobudla účinnosť vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 132/2021 V. v. . V § 2 ods. 2 tejto vyhlášky je uvedené, že podľa § 48 ods. 4 písm. s), x) a z) zákona o ochrane verejného zdravia sa v období od 20. marca 2021 do 28. apríla 2021 z dôvodu ochrany života a zdravia všetkým zamestnávateľom, okrem zamestnávateľov prevádzkujúcich školy a školské zariadenia, v pracoviskách a iných priestoroch zamestnávateľa v rámci okresu zaradeného uznesením vlády Slovenskej republiky podľa Alert systému pre monitorovanie vývoja epidémie a prijímanie protiepidemických opatrení v závislosti od intenzity šírenia SARS-CoV-2 (Covid-19) do III. a IV. stupňa varovania, nariaďuje zakázať vstup zamestnancov, okrem zamestnancov podľa ods. 5, na tieto pracoviská a do iných priestorov zamestnávateľa. Uvedené sa nevzťahuje aj na osobu, ktorá sa preukáže potvrdením o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo potvrdením o negatívnom výsledku antigénového testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako 7 dní. V ods. 5 predmetného ustanovenia sa uvádza, že zákaz podľa § 2 ods. ... 2 ... sa ďalej nevzťahuje na: a) osobu, ktorá prekonala ochorenie COVID-19 a má o jeho prekonaní doklad nie starší ako tri mesiace, b) osobu, ktorá sa preukáže, že jej bolo diagnostikované ochorenie COVID-19 v období nie dávnejšom ako 3 mesiace od okamihu vstupu, c) osobu zaočkovanú proti ochoreniu COVID-19 aj druhou dávkou vakcíny a od tohto očkovania uplynulo aspoň 14 dní, d) dieťa do desiatich rokov veku, e) osobu, ktorej zdravotný stav alebo zdravotná kontraindikácia neumožňuje vykonanie testu na ochorenie COVID-19, f) osobu, ktorej bolo diagnostikované stredne ťažké alebo ťažké mentálne postihnutie, g) osobu dispenzarizovanú so závažnou poruchou autistického spektra, h) osobu dispenzarizovanú pre ťažký, vrodený alebo získaný imunodeficit, i) onkologických pacientov po chemoterapii alebo transplantácii, ktorí majú leukopéniu alebo osoby s onkologickou liečbou alebo inou liečbou ovplyvňujúcou imunitný systém (napr. biologickou liečbou) z dôvodu rizika z omeškania

pravidelného podania liečby, rádioterapie alebo inej plánovanej liečby napr. onkológom, hematológom alebo rádiológom plánovanej liečby, j) osobu, ktorá bola v období predchádzajúcich 18tich dní aspoň 10 dní v izolácii v domácom prostredí alebo karanténnom ubytovacom zariadení alebo bola uznaná za dočasne práceneschopnú z dôvodu karantény svojím všeobecným lekárom pre dospelých alebo všeobecným lekárom pre deti a dorast a nemusela sa podrobiť testu na ochorenie COVID-19.

20. Dňa 22. marca 2021 nadobudla účinnosť vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 133/2021 V. v. V § 2 ods. 1 tejto vyhlášky je uvedené, že podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona sa všetkým osobám nariaďuje riadne prekrytie horných dýchacích ciest (nos a ústa) použitím respirátora na verejnosti vo všetkých priestoroch interiérov budov a prostriedkoch verejnej dopravy. Podľa ods. 2 predmetného ustanovenia povinnosť podľa odseku 1 sa nevzťahuje na: a) deti do 6 rokov veku, b) deti v materskej škole alebo v inom obdobnom zariadení pre deti, c) osoby so závažnými poruchami autistického spektra, d) osoby so stredným a ťažkým mentálnym alebo sluchovým postihnutím, e) osoby pri výkone športu na interiérových športoviskách, f) fotografované osoby na čas nevyhnutný pre výkon procesu fotografovania, g) osoby nevesty a ženícha pri sobáši, h) výkonných umelcov pri podávaní umeleckého výkonu a účinkujúcich pri nakrúcaní dokumentárneho filmu, i) tlmočníkov do posunkovej reči v rámci výkonu povolania, j) zamestnanca, ktorý sa nachádza na vnútornom pracovisku sám. Podľa ods. 3 použitie respirátora podľa odseku 1 možno nahradiť použitím inej preventívnej ochrannej pomôcky, a to použitím rúška, šálu alebo šatky v prípade: a) detí do ukončenia prvého stupňa základnej školy, b) osôb vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody, pokiaľ sú umiestnené v objekte určenom na výkon väzby alebo trestu odňatia slobody, c) zamestnancov vykonávajúcich rizikovú prácu, pri ktorej sú vystavení záťaži teplom alebo fyzickej záťaži, zaradenú do tretej kategórie alebo štvrtej kategórie, 3) 9 d) zamestnancov, u ktorých na základe vyjadrenia pracovnej zdravotnej služby pracovné podmienky alebo spôsob práce neumožňujú nosenie respirátora.

21. Disciplinárny senát si v zmysle § 25 ods. 2 DSP zabezpečil stanovisko Súdnej rady k namietanému porušeniu čl. III bodu 1 Zásad sudcovskej etiky, podľa ktorého sudca rešpektuje a presadzuje nezávislosť, bezúhonnosť, morálnu integritu a nestrannosť súdnictva a vyhýba sa nevhodnému správaniu či vystupovaniu vrátane takého, ktoré objektívne vzbudzuje dojem nevhodnosti. Súdna rada uznesením č. 132/2022 zo dňa 15. júna 2022 schválila stanovisko, v ktorom k veci uvádza:

8. Sudca je povinný preukazovať a presadzovať správanie na vysokej úrovni, a to s cieľom posilnenia dôvery verejnosti v súdnictvo, ktorá je základom zachovania sudcovskej nezávislosti.

9. Sudca svojím občianskym životom a svojím správaním má byť príkladom dobrých spoločenských spôsobov a osobnej dôstojnosti. Dôstojnosť v správaní sudcu zahŕňa aj prejavovanie zdvorilosti a intelektuálnej múdrosti. Dôstojný spôsob komunikácie, chápaná forma správania, ktorá rešpektuje právne postavenie účastníkov konania a vytváranie pokojnej atmosféry počas súdneho pojednávania, sú požiadavky na správanie sudcu, vyplývajúce z povinnosti rešpektu k druhým a schopnosti načúvať.

10. Vzťahy medzi sudcami by mali byť založené na dôvere, čestnosti, tolerancii, rešpekte, ohľaduplnosti, vzájomnej pomoci a výmene skúseností.

11. K povinnostiam sudcu patrí rešpektovanie platného právneho poriadku Slovenskej republiky. Každý sudca je povinný vychádzať z prezumpcie ústavnosti a zákonitosti prijatých zákonov a právnych predpisov nižšej právnej sily, prijatých na ich vykonanie.

12. Sudca môže vyjadriť svoj názor o tom, že niektorá súčasť platného právneho poriadku Slovenskej republiky nie je platná, resp. nie je v súlade s právnymi predpismi vyššej právnej sily.

13. Sudca nie je oprávnený pri výkone súdnej moci, na verejných ústnych pojednávaniach vo veciach, v ktorých je zákonným sudcom prijímať rozhodnutia o tom, že niektorá súčasť platného právneho poriadku Slovenskej republiky nie je platná, resp. nie je v súlade s právnymi predpismi vyššej právnej sily alebo svoje slobodne vyjadrené názory transformovať do protiprávných úkonov.

14. Z uvedeného vyplýva, že nie je akceptovateľné správanie a vystupovanie sudcu, ktorými dlhodobo porušuje právne povinnosti ustanovené vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva, nerešpektuje upozornenia a príkazy navrhovateľky na dodržiavanie protiepidemických opatrení a zákroky príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky bez dôvodov, ktoré by ospravedlnili konanie sudcu.

15. Nerešpektovanie protiepidemických opatrení (najmä nenosením respirátora pri úkonoch súdu, bez zákonom uznaného ospravedlnenia) znižuje morálnu integritu sudcu (čl. III bod 1 zásad etiky 2015).

22. K osobe disciplinárne obvineného bolo zistené, že sa stal sudcom dňa 1. januára 1988 a bol pridelený na Okresný súd R.. Z jeho hodnotenia predsedníčkou Okresného súdu R. zo dňa 2. augusta 2007 vyplýva, že bol hodnotený kladne. Z hodnotenia za obdobie 1. január 2012 až 31. december 2014 vyplýva, že dosiahol 100 bodov, čo zodpovedá výroku výborný. Voči disciplinárne obvinenému nebolo

v minulosti vedené disciplinárne konanie a ani nebol uznaný vinným z disciplinárneho previnenia, s výnimkou uloženého napomenutia predsedníčkou Okresného súdu R. zo dňa 28. januára 2003 podľa § 117 ods. 7 zákona o sudcoch za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

III. Vybrané ustanovenia právnych predpisov

Podľa § 34 ods. 1 DSP ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia, rozhodne, že je vinný, a uloží mu disciplinárne opatrenie.

Podľa čl. 141a ods. 6 Ústavy do pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky patrí b) prijímať stanovisko, či kandidát na vymenovanie za sudcu spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne, c) predkladať prezidentovi Slovenskej republiky návrhy kandidátov na vymenovanie sudcov a návrhy na odvolanie sudcov.

Podľa § 48 ods. 4 zákona o ochrane verejného zdravia Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenia, ktorými sú ... r) používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok, s) podmieňovanie vstupu do prevádzkových priestorov poskytovateľov služieb a zamestnávateľov registráciou osobných údajov vstupujúcich osôb na účel epidemiologického vyšetrenia, a to v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, telefónne číslo alebo e-mailová adresa; na tento účel poskytovateľa služieb a zamestnávateľa spracúvajú a uchovávajú osobné údaje vstupujúcich osôb v uvedenom rozsahu a na základe písomnej žiadosti sú povinní ich poskytnúť úradu verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva, ... x) uloženie povinnosti zamestnávateľom prijať hygienické opatrenia na pracoviskách vrátane zákazu vstupu zamestnancov alebo iných osôb na pracoviská alebo do iných priestorov zamestnávateľa, ... z) ďalšie nevyhnutné opatrenia na ochranu verejného zdravia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia Fyzické osoby sú povinné plniť ... opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. ... r) ... z) nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva; to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie. plniť ... opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. ... r) ... nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva; to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o sudcoch v občianskom živote, pri výkone funkcie sudcu, aj po jeho skončení sa sudca musí zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dodržiavať zásady sudcovskej etiky.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 ..., ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prítiažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 117 ods. 3 zákona o sudcoch za závažné disciplinárne previnenie disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárných opatrení: a) preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa, b) zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka, c) vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 129 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021 disciplinárny senát je povinný rozhodnúť o disciplinárnom previnení spravidla do troch mesiacov od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 151zf ods. 2 zákona o sudcoch voľné miesta sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sa obsadzujú na základe výsledkov výberového konania, ktoré do 31. júla 2021 uskutočňuje Súdna rada.

IV. Právne posúdenie

23. Disciplinárny senát konštatuje, že návrh bol podaný oprávnenou osobou (§ 120 ods. 2 písm. e) zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021) a včas (§ 120 ods. 4 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021).

24. Disciplinárny senát následne posudzoval vznesenú námietku disciplinárne obvineného, či má právomoc vo veci konať, z dôvodu uplynutia lehoty na rozhodnutie ešte pred nadobudnutím účinnosti DSP. Disciplinárny senát vyhodnotil predmetnú námietku ako nedôvodnú.

25. Disciplinárny návrh bol doručený pred účinnosťou DSP disciplinárnemu senátu. Ten v zmysle § 129 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021 bol povinný rozhodnúť spravidla do troch mesiacov od podania návrhu na začatie disciplinárneho konania, teda do 21. júla 2021.

26. Uvedené ustanovenie síce uvádza povinnosť rozhodnúť do troch mesiacov od doručenia disciplinárneho návrhu, avšak túto svoju povinnosť nespája s nemožnosťou disciplinárneho senátu rozhodnúť po uplynutí tejto lehoty. Na to, aby lehota na rozhodnutie v uvedenom ustanovení mohla byť považovaná za prekluzívnu, muselo by to priamo vyplývať z účinnej právnej úpravy.

27. Právny poriadok pozná viacero lehôt na rozhodnutie, ktoré však s ohľadom na svoju povahu nemajú prekluzívny charakter. Tieto lehoty sú vyjadrené v právnych predpisoch, pričom majú takzvaný poriadkový a inštruktívny charakter. Príkladom sú lehoty na rozhodnutie uvedené v § 49 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v účinnom znení, ktoré určujú lehotu na rozhodnutie, avšak ich nedodržanie nie je spojené s preklúziou (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/47/2011 zo dňa 31. mája 2012).

28. Právny záver týkajúci sa skutočnosti, že predmetná lehota nie je prekluzívnou podporuje aj skutočnosť, že § 129 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021 obsahuje pojem „spravidla“, pričom tento pojem možno definovať ako zvyčajne, obvykle (porovnaj Krátky slovník slovenského jazyka 4, 2003). Prekročenie lehoty, ktorá je určená slovným spojením spravidla, tak nemôže byť spájaná s nemožnosťou vykonať úkon (rozhodnúť) po uplynutí tejto lehoty.

29. Disciplinárny senát poukazuje na § 118 zákona o sudcoch, ktorý priamo upravuje zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Toto ustanovenie ustanovuje lehoty, s ktorými je spojený zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Odsek 2 tohto ustanovenia pripúšťa zánik disciplinárnej zodpovednosti sudcu aj po podaní disciplinárneho návrhu, ak by medzi jednotlivými úkonmi vykonávanými disciplinárnym senátom vo vzťahu k disciplinárnemu obvineniu uplynula premlčacia doba lehoty. Dôsledkom takéhoto uplynutia je potom oslobodenie disciplinárne obvineného spod návrhu (§ 34 ods. 2 písm. d) DSP). Pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle považovať lehotu podľa § 129 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom do 30. novembra 2021 za prekluzívnu, ktorá by mala povinne viesť k zastaveniu konania, táto úprava by negovala § 118 zákona o sudcoch, ktorý prekročenie v tomto ustanovení uvedených lehôt výslovne spája so zánikom disciplinárnej zodpovednosti sudcu a jeho následným oslobodením meritórnym disciplinárnym rozhodnutím.

30. DSP ustanovil lehotu na rozhodnutie disciplinárneho senátu v § 31. Prekročenie tejto lehoty rovnako ako tomu bolo v § 129 ods. 1 zákona o sudcoch v znení účinnom do 31. novembra 2021 právny poriadok nespája so zánikom disciplinárnej zodpovednosti sudcu a ani nemožnosťou prejednať vec po prekročení tejto lehoty. Zákonodarca v § 31 DSP pri stanovení lehoty uviedol povinnosť disciplinárneho senátu rozhodnúť spravidla do troch mesiacov, prípadne šiestich mesiacov. Teda lehoty upravené v tomto ustanovení neuzákonil ako prekluzívne, ale ako zvyčajné a obvyklé.

31. Disciplinárny senát ako ďalšiu posudzoval námietku vznesenú voči nezávislosti disciplinárneho senátu z dôvodu, že o výbere sudcov a prísediacich sudcov rozhodovala Súdna rada, ktorej časť členov je politicky nominovaná a môže byť kedykoľvek odvolaná. Túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

32. V zmysle § 151zf ods. 2 zákona o sudcoch bolo výberové konanie do 31. júla 2021 na voľné miesta sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“) vykonávané Súdnu radou. Súdna rada je ústavným orgánom sudcovskej legitimacy (čl. 141a ods. 1 Ústavy). Je kolektívnym orgánom, ktorého polovica členov je volená sudcami a polovica volená (menovaná) pomerne Národnou radou Slovenskej republiky, prezidentom Slovenskej republiky a vládou Slovenskej republiky (čl. 141a ods. 2 Ústavy). S účinnosťou od 1. januára 2021 je možné člena Súdnej rady počas funkčného obdobia kedykoľvek aj bez návrhu odvolať (čl. 141a ods. 5 Ústavy), pričom

podľa názoru disciplinárne obvineného práve táto skutočnosť narúša nezávislosť tak sudcov ako aj disciplinárnych sudcov Najvyššieho správneho súdu.

33. Disciplinárne obvinený v tejto súvislosti neodkazoval primárne na judikatúru vnútroštátnych súdov, ale najmä na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Dolińska-Ficek a Ozimek proti Poľsku č. 49868/19, 57511/19 z 8. novembra 2021, ktorý sa primárne zaoberal tým, kedy možno súd považovať za „zriadený zákonom“ v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Tento rozsudok pritom nadväzuje na zásadnejší rozsudok veľkej komory vo veci Guzmundur Andri Ástrásson proti Islandu č. 26374/18 zo dňa 1. decembra 2020, v ktorom uviedol, že účelom požiadavky, aby bol súd zriadený zákonom, je zabezpečiť, aby súdna organizácia v demokratickej spoločnosti nezávisela od voľnej úvahy výkonnej moci, ale aby bola upravená právom, ktorého zdrojom je parlament. Už z povahy pojmu „súd“ vyplýva, že musí pozostávať zo sudcov, ktorí spĺňajú požiadavky odbornej spôsobilosti a morálnej integrity. Zriadenie súdu zákonom má za cieľ chrániť súdnu moc pred protiprávnym vonkajším vplyvom; jeho neoddeliteľnou súčasťou je proces vymenovania sudcov. Nedostatky v tomto procese môžu viesť k ohrozeniu nezávislosti súdu a k tomu, že súd sa nebude považovať za zriadený zákonom, avšak na tento účel používa ESLP prahový test spočívajúci v troch kritériách. Po prvé, pri vymenovaní sudcov muselo byť zjavne porušené vnútroštátne právo alebo jeho výsledok musel viesť k porušeniu práva na súd zriadený zákonom. Po druhé, toto porušenie treba skúmať práve s ohľadom na predmet a účel požiadavky „súdu zriadeného zákonom“, preto porušenia len formálnych predpisov spravidla nedosiahnu určený prah. Po tretie, dôležitú rolu v tomto teste hrá to, ako porušenie týchto predpisov posúdili samy vnútroštátne súdy (aplikujúc Dohovor a judikatúru k nemu).

34. V zmysle § 151zf ods. 2 zákona o sudcoch výberové konanie sudcov disciplinárneho senátu uskutočňovala Súdna rada, ktorá následne v zmysle § 141a ods. 6 Ústavy prijímala stanovisko, či jednotliví kandidáti spĺňajú sudcovskú spôsobilosť a predkladala návrhy na vymenovanie prezidentovi Slovenskej republiky. Rovnako Súdna rada v súlade s § 9 ods. 1 písm. d) DSP a § 27fb zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o Súdnej rade“) volila členov databázy prísediacich sudcov vo veciach disciplinárne obvinených sudcov, z ktorých sú vyberaní náhodným výberom prísediaci sudcovia do disciplinárnych senátov v jednotlivých veciach. Tento proces je teda riadne upravený zákonom, ktorého súlad s Dohovorom doteraz nebol spochybnený Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“). Takisto v procese ustanovenia sudcov Najvyššieho správneho súdu, ako aj prísediacich doteraz žiaden vnútroštátny orgán nekonštatoval akékoľvek porušenie zákonných pravidiel. Jednotliví kandidáti pritom mali prístup k Ústavnému súdu prostredníctvom ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy a Ústavný súd takéto sťažnosti aj prejednával (porov. jeho uznesenie II. ÚS 450/2021 zo dňa 14. októbra 2021). Ani disciplinárne obvinený sám - okrem všeobecnej námietky, že Súdna rada nie je nezávislá - neidentifikoval žiadne procedurálne alebo iné nedostatky v menovaní či už sudcov alebo prísediacich sudcov disciplinárneho senátu. K tomu však sám ESLP poznamenáva, že Dohovor pripúšťa aj vymenúvanie sudcov orgánmi zákonodarnej alebo výkonnej moci, pokiaľ ustanovené osoby nepodliehajú vplyvom alebo tlakom pri výkone svojej funkcie (porov. označený rozsudok Guzmundur Andri Ástrásson proti Islandu, bod 207). Aj vo veci Dolińska-Ficek a Ozimek proti Poľsku, na ktorú odkazoval disciplinárne obvinený, videl ESLP porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru v rade krokov, medzi ktorými bolo úplné ovládnutie poľskej súdnej rady a následné menovanie sudcov na jej návrh napriek tomu, že najvyšší správny súd odložil vykonateľnosť jej rozhodnutí.

35. Tak pri sudcoch ako aj pri prísediacich sudcoch sú stanovené zákonné kritériá, ktoré museli byť splnené, aby sa osoba mohla stať sudcom ako aj prísediacim sudcom (viď § 5 zákona o sudcoch a § 10 ods. 4 DSP). Súdna rada po tom ako vo vymenúvacích procesoch realizovala svoje oprávnenia, nemá zákonné možnosti, ako ovplyvňovať prácu sudcov i prísediacich sudcov a vstupovať do výkonu ich činnosti. Dôvody zániku funkcie sudcu sú upravené v § 17 zákona o sudcoch, pričom Súdna rada (po novele ústavy vykonanej ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z.) nemá oprávnenia v procese zániku tejto funkcie. Rovnako aj pri prísediacich sudcoch je zánik ich funkcie upravený v § 11 ods. 2 DSP a Súdna rada nemá žiadne kompetencie v tomto smere. Členovia súdnej rady po podaní návrhu Súdnej rady na vymenovanie osoby za sudcu prezidentovi Slovenskej republiky a zvolení osoby do databázy prísediacich sudcov tak nemôžu nijakým spôsobom pôsobiť na konanie sudcov a prísediacich sudcov. Sudcovia a disciplinárni sudcovia sú pri výkone sudcovskej činnosti nezávislí od Súdnej rady.

Z tohto dôvodu samotná odvolateľnosť členov Súdnej rady nemá žiaden vplyv na výkon funkcie sudcu a prísediaceho sudcu.

36. Disciplinárny senát tiež upriamuje pozornosť na to, že Súdna rada na prijatie rozhodnutia potrebuje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov, teda nemôže sa stať, že by osoby volené alebo nominované do Súdnej rady držiteľmi iných štátnych mocí ako súdna moc, prijali rozhodnutie bez súhlasu aspoň jedného člena Súdnej rady vykonávajúceho funkciu sudcu a zvoleného sudcami (čl. 141a ods. 7 Ústavy). Zákon o súdnej rade stanovuje pomerne striktné podmienky na členstvo v súdnej rade, vrátane požiadaviek na bezúhonnosť i nezlučiteľnosť funkcie člena Súdnej rady s taxatívne vymedzenými funkciami a povolaniami. To, že člen Súdnej rady môže byť odvolaný počas funkčného obdobia neznamená, že v jednotlivých hlasovaniach je na neho vyvíjaný nátlak. Ak by sme aj pripustili hypoteticky možnosť nátlaku, opätovne zdôrazňujeme, že ani jeden z orgánov nominujúcich členov Súdnej rady nemá dostatok členov na to, aby dosiahol prijatie rozhodnutia. S ohľadom na celkové zloženie Súdnej rady sa predpokladá konsenzus pri rozhodovaní.

37. Uvedená argumentácia dáva odpoveď aj na výhrady disciplinárne obvineného, ktoré sa prejavili jeho návrhom podaným dňa 25. augusta 2022, aby disciplinárny senát prerušil konanie a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) prejudiciálne otázky v zmysle čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ohľadom požiadaviek nezávislosti súdov v zmysle čl. 19 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie. Disciplinárny senát tento jeho návrh zamietol uznesením zo dňa 13. septembra 2022, keď dospel k záveru, že tieto otázky už boli dostatočne objasnené v rozsudku Súdného dvora v spojených veciach A. K. a i. (nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu) č. C-585/18, C-624/18 a C-625/18 z 19. novembra 2019 a v rozsudku vo veci A. B. a i. (vymenovanie sudcov na Najvyšší súd - odvolanie) č. C-824/18 z 2. marca 2021. V oboch týchto rozsudkoch Súdny dvor (zjednodušene povedané) vyslovil, že je vecou vnútroštátneho súdu posúdiť, či úprava a spôsob ustanovenia určitého súdneho orgánu vyhovuje požiadavkám čl. 47 Charty základných práv, ktorý obsahovo zodpovedá čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Existencia orgánu typu súdnej rady môže prispieť k objektivite postupu vymenovania sudcov, ak tento orgán je dostatočne nezávislý od zákonodarnej a výkonnej moci; stupeň tejto nezávislosti môže byť relevantný pri posudzovaní, či vymenovaní sudcovia sú schopní plniť požiadavky nezávislosti a nestrannosti. Medzi skutočnosťami, ktoré môžu takúto nezávislosť spochybňovať, patrí najmä: skrátenie funkčného obdobia doterajších členov; prechod voľby členov zo sudcov na zákonodarný orgán, čo vedie k politickej nominácii 23 z 25 členov súdnej rady; nezrovnalosti v procese ustanovenia členov; spôsob výkonu právomocí týmto orgánom; existencia opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdnej rady. Podľa disciplinárneho senátu v prípade Súdnej rady neexistujú takéto skutočnosti: úprava zloženia Súdnej rady sa nemenila od jej zriadenia v roku 2001, polovicu jej členov volia sami sudcovia a svoje kompetencie vykonáva nadpolovičnou väčšinou všetkých svojich členov, takže nominanti iných orgánov nemôžu prehlasovať nominantov sudcov (pozri predošlý bod). Proces ustanovenia jednotlivých členov súdnej rady nebol žiadnym relevantným spôsobom spochybnený, jej členmi nie sú „politickí nominanti“, ale osobnosti s odbornou praxou (bývalý generálny advokát Súdného dvora, bývalý sudca Ústavného súdu, bývalí sudcovia, advokáti, predstaviteľka akademickej obce). Proti rozhodnutiu súdnej rady je prípustný opravný prostriedok - ústavná sťažnosť, ktorá je účinná.

38. Pri posúdení viny disciplinárne obvineného, mal disciplinárny senát z vykonaného dokazovania za preukázané, že sa skutok stal spôsobom uvedeným v disciplinárnom návrhu. V rámci konania ani disciplinárne obvinený nepopieral spáchanie skutku spôsobom uvedeným v disciplinárnom návrhu.

39. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že disciplinárne obvinený konal v rámci výkonu funkcie sudcu v rozpore s § 1 vyhlášky č. 11/2020 V. v. v., § 1 ods. 2 vyhlášky č. 111/2021 V. v. a § 2 vyhlášky č. 133/2021 V. v., keď v skutku v špecifikovaných dňoch nemal prekryté horné dýchacie cesty v týchto vyhláškach špecifikovaných spôsobom. Rovnako konal v rozpore s § 2 ods. 2 a 5 vyhlášky č. 132/2021 V. v., keď disciplinárne obvinený nepredložil navrhovateľke dokument oprávňujúci jeho vstup na pracovisko a do priestorov zamestnávateľa.

40. Disciplinárne senát sa následne vysporiadal s tým, či predmetné konanie je disciplinárnym previnením. Zaoberal sa námietkou disciplinárne obvineného, že predmetné vyhlášky nie sú platnou súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky. Disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa disciplinárneho previnenia dopustil.

41. V zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy je Slovenská republika právny štát, v ktorom v súlade s čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy možno povinnosti ukladať zákonom, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. V zmysle čl. 13 ods. 2 možno medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom. V zmysle čl. 123 Ústavy môžu orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy, ak sa sudca domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1.

42. S ohľadom na uvedené bolo pre disciplinárny senát pri posudzovaní veci kľúčové, že všetky disciplinárne obvineným spochybňované vyhlášky boli vydané v súlade s čl. 123 Ústavy na základe zákonného splnomocnenia uvedeného v § 48 ods. 4 zákona o ochrane verejného zdravia. Zákon teda v danej splnomocňovacej právnej norme zakotvil oprávnenie Úradu verejného zdravotníctva vyššie uvedené vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva vydať. Ich vydaním sa stali súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorou zostali až do okamihu, kým neboli zrušené alebo kým na to je určená autorita, ktorou je v súlade s čl. 125 ods. 1 písm. b) Ústavy Ústavný súd, nevyslovila ich nesúlad s Ústavou (viď uznesenie Ústavného súdu č. k. PL ÚS 10/2021-38 zo dňa 13. júla 2021, bod 14).

43. Vo všeobecnosti každá jedna osoba môže mať pochybnosti o zákonnosti alebo ústavnosti podzákonného právneho aktu. To však nezavaruje túto osobu povinnosti konať v súlade s týmito právnymi aktami. Pokiaľ si teda disciplinárne obvinený vyhodnotil aj na základe doterajšej judikatúry Ústavného súdu, na ktorú sa odvoláva, rozpor predmetných vyhlášok s článkami Ústavami, samotná táto skutočnosť ho nezavaruje povinnosti konať v súlade s týmito vyhláškami. Skonštatovať nesúlad môže len právnym poriadkom splnomocnená autorita, a to Ústavný súd.

44. V právnom štáte je každá osoba povinná konať v súlade s účinnými právnymi predpismi. Je však zároveň aj dôležité, aby právny poriadok ustanovoval postupy, ktorými by sa osoby napádajúce rozpor jednotlivých právnych predpisov s predpismi vyššej právnej sily mohli brániť. Pokiaľ sa teda disciplinárne obvinený domnieval, že sporné vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva odporujú právnym predpisom vyššej právnej sily, mohol ako občan postupovať právnym poriadkom predpokladaným spôsobom, a to napríklad prostredníctvom prokuratúry, verejného ochrancu práv, prípadne sa domáhať ochrany prostredníctvom súdu (čl. 46 ods. 1 Ústavy). Pokiaľ bol presvedčený, že povinnosti uložené týmito vyhláškami sa týkajú jeho rozhodovacej činnosti sudcu v konkrétnych tým, že nedovolené zasahujú do nezávislosti rozhodovania sudcu ako nositeľa súdnej moci (napríklad mu znemožňujú konať pojednávania spôsobom, ktorý on považoval za správny a zákonný), mal postupovať podľa cit. čl. 144 ods. 2 Ústavy, ktorého ustanovenie je kogentné (porov. príkaz „konanie preruší a podá“).

45. Z vykonaného dokazovania však nevyplývalo, že by disciplinárne obvinený napadol vyššie uvedené vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva niektorým so zákonom predpokladaných postupov. Disciplinárne obvinený si vnútorne vyhodnotil, že tieto vyhlášky sú rozporné s právnymi predpismi vyššej právnej sily a prestal sa nimi riadiť. Už na tomto mieste nemožno nepostrehnúť určitú vnútornú rozpornosť argumentácie disciplinárneho obvineného, ak na jednej strane hľadal oporu pre svoj postup v čl. 13 Ústavy, no ponechal nepovšimnutým ustanovenie čl. 144 ods. 2 Ústavy.

46. Takýto postoj je však absolútne neakceptovateľný a rozporný s vládou práva. Podstata moderného právneho štátu spočíva v zásadnom odmietaní násilia alebo svojpomoci pri riešení vlastných problémov a naopak, vo funkcii práva ako moderátora spoločenských konfliktov. Štát teda ustanovuje právo, ktorého súčasťou sú aj právne prostriedky ochrany práv každého občana. Zákaz svojpomoci v rozpore s právom možno vyvodit' aj z čl. 32 Ústavy, podľa ktorého právo na odpor len za predpokladu, že sú znemožnené činnosť ústavných orgánov a účinné použitie zákonných prostriedkov. A contrario tak platí, že pokiaľ ústavné orgány fungujú a je možné použiť zákonné prostriedky na ochranu základných práv, nie je možné legálne uplatňovať právo na (hoci aj neozbrojený). Pokiaľ Slovenská republika je právnym štátom, je zásadne povinnosťou každého dodržiavať povinnosti stanovené v zmysle čl. 13 ods. 1 Ústavy, teda aj povinnosti, ktoré vyplývajú z podzákonného právneho predpisu vydaného na základe zákona.

47. Disciplinárny senát nad rámec uvedeného uvádza, že každá jedna uložená povinnosť je vo svojej podstate (hoci aj drobným) obmedzením niektorého zo základných práv a slobôd. To bez ohľadu na skutočnosť, či táto povinnosť je daná zákonom alebo podzákonným právnym predpisom. Je preto dôležité, aby pri vydávaní podzákonných právnych predpisov vždy existovalo zákonné splnomocnenie (porov. už citovaný čl. 123 Ústavy), pričom pri vyššie uvedených vyhláškach to bol, už uvedený, § 48 ods. 4 zákona o ochrane verejného zdravia. Podľa disciplinárneho senátu nebolo možné v prípade týchto vyhlášok uvažovať ani nad tým, že by mohlo ísť o akési paakty či „nulitné“ akty. Z čl. 125 ods. 3 Ústavy totiž vyplýva, že právny predpis, ktorého nesúlad s nadradeným právnym predpisom bol vyslovený, tým stráca účinnosť a neskôr aj platnosť. Z toho možno - a contrario - vyvodit', že až do okamihu straty účinnosti a platnosti bol takýto právny predpis riadne platný a účinný, aj keď bol nesúladný s nadradeným právom. Z toho teda plynie, že Ústava predpokladá, že aj takýto právny predpis nadobúda riadnu platnosť a účinnosť (inak by ju nemohol stratiť podľa čl. 125 ods. 3), a teda nemožno hovoriť o tom, že by to spôsobovalo jeho „nulitu“. Obrana disciplinárne obvineného o možnej nezáväznosti vyhlášok však nemôže byť úspešná ani vtedy, ak by sa pripustilo, že takúto nezáväznosť by mohlo zakladať zjavné a flagrantné prekročenie kompetencií splnomocňujúceho a splnomocneného orgánu. Ústavný súd už vo svojej judikatúre vyslovil, že je zásadne prípustné, aby všeobecne záväzný právny predpis orgánu štátnej správy upravil napríklad rozsah povinného očkovania na základe splnomocnenia daného v zákone o ochrane verejného zdravia (porov. nález Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 10/2013 zo dňa 10. decembra 2014). V dôsledku toho nemožno povedať, že by splnomocnenie úradu verejného zdravotníctva na vydanie tu sporných vyhlášok malo od počiatku charakter zjavného prekročenia kompetencií zákonodarcu, prípadne tohto úradu.

48. Tým, že disciplinárne obvinený nekonal v súlade s citovanými vyhláškami, porušil povinnosť sudcu vyplývajúcu z § 30 ods. 1 zákona o sudcoch, a to zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Základnou povinnosťou sudcu je totiž úcta k Ústave, ku každému jej ustanoveniu vrátane toho, podľa ktorej je Slovenská republika právnym štátom (čl. 1 ods. 1 Ústavy). Ako už bolo vysvetlené, moderný právny štát znamená v prvom rade štát, v ktorom sa práva a povinnosti presadzujú prostriedkami priznanými právnym poriadkom. Sudca je nositeľom súdnej moci, ktorú vykonávajú súdy (čl. 141 Ústavy), a práve pred ním sa práva priznané právnym poriadkom uplatňujú (porov. čl. 46 ods. 1 Ústavy). Sudca teda musí u každého, kto sa pred ním môže uchádzať o ochranu svojich práv, vzbudzovať a posilňovať dojem, že sa s ním bude nakladať striktné v súlade s právnym poriadkom.

49. To, samozrejme, neznamená, že každé porušenie zákona sudcom pri výkone súdnictva automaticky narušuje vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu a ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie. Aj sudcovia sú ľudia, ktorí sú prirodzene omylní, a práve preto v systéme súdnictva existujú opravné prostriedky. Také porušenie však takúto intenzitu dosahuje vtedy, ak sudca svojím konaním dáva najavo nechotu rešpektovať uvedené základné východisko, podľa ktorého sa právne spory riešia zásadne právnymi prostriedkami. Inak povedané, dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov znižuje každé konanie, ktorým sudca dáva svojvoľne najavo, že on sám nie je ochotný rešpektovať hranice platného a účinného práva i prostriedky, ktoré mu účinné právo na ochranu jeho práv (či už ako osoby alebo ako sudcu rozhodujúceho konkrétnu vec) priznáva, a namiesto toho sa uchýľuje k tej či onej forme „samosúdu“.

50. V danom čase bola situácia veľmi náročná. Obmedzenia ukladané vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva výrazným spôsobom zasahovali do života každého jednotlivca. Z tohto dôvodu je nutné hodnotiť ako absolútne neprijateľné, aby sudca si svojvoľne a bez opory v právnym poriadku povedal, že on uložené povinnosti nebude dodržiavať. Takýto postoj sudcu vedie tiež k vytváraniu dojmu, že v spoločnosti existuje skupina ľudí, ktorá nemusí rešpektovať uložené povinnosti právnym poriadkom, čo je v rozpore s čl. 12 ods. 1 Ústavy, podľa ktorého sú ľudia rovní v dôstojnosti i právach. V prípade sudcu je takéto konanie o to závažnejšie, že sudca ako nositeľ súdnej moci má vyslovene zaručenú nezávislosť pri výkone svojej funkcie (čl. 144 ods. 1 Ústavy). Nezávislosť súdov, ani nezávislosť sudcov však nie „samoúčelná“, keďže sa poskytuje funkčne pre potreby riadneho výkonu súdnictva. V dôsledku toho ju nemožno považovať ani za akúsi „výsadu“ súdnej moci, ale (a naopak) za nevyhnutný predpoklad naplnenia jej zodpovednosti za nestranné a spravodlivé súdne rozhodnutia (porov. uznesenie Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 52/99 zo dňa 4. júla 2000). Sudca, ktorý pri výkone svojej funkcie opakovane vykonáva „samosúd“, teda svojvoľne a bez opory v právnym poriadku odmieta rešpektovať časť platného práva, ohrozuje aj správne vnímanie nezávislosti sudcu a celej súdnej moci. Vytvára totiž dojem, že

nezávislosť slúži práve na to, aby sudcom dovoľovala sa takýmto spôsobom vyčleňovať ako skupine, ktorá nemusí pri svojej činnosti podliehať rovnakým pravidlám, ktorým - za inak rovnakých okolností - podliehajú všetky ostatné osoby, ktoré voči nim súdy aj vynucujú. Aj v tom spočíva ohrozovanie dôvery v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdnictva, ktoré sa tak iným osobám môže javiť ako prístupujúce inak k samému sebe a inak ku všetkým ostatným.

51. Disciplinárny senát opätovne zdôrazňuje, že v Slovenskej republike nemáme právne upravenú takúto možnosť, aby sudca sám rozhodol o tom, že platné a účinné vyhlášky, ktoré mu ukladajú určité povinnosti, voči nemu nemajú účinky, a prestal plniť nimi uložené povinnosti. Disciplinárne obvinený mohol využiť právne prostriedky ochrany, čo neurobil. Nerešpektovaním týchto vyhlášok vo svojej podstate zneužil svoje postavenie s odkazom minimálne účastníkom konania na pojednávaniach, ktorí by bez prekrytia horných dýchacích ciest ani nemohli v danom čase vstúpiť do budovy súdu, že on ako sudca z titulu svojho postavenia nemusí mať prekryté horné dýchacie cesty.

52. Nerešpektovaním vyššie uvedených povinností tak môže ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Disciplinárne obvinený sa preto svojím konaním vo všetkých bodoch dopustil porušenia svojej povinnosti vymedzenej v § 30 ods. 1 zákona o sudcoch.

53. Disciplinárne obvinený svojím konaním porušil aj čl. III bod 1 Zásad sudcovskej etiky. Disciplinárny senát zhodne s názorom prezentovaným Súdnou radou dospel k záveru, že k povinnostiam sudcu patrí rešpektovanie platného právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom každý sudca je povinný vychádzať z prezumpcie zákonnosti a ústavnosti aj právnych predpisov nižšej právnej sily prijatých na ich vykonanie. Sudca môže vyjadriť svoj názor o tom, že súčasť platného právneho poriadku nie je platná alebo v rozpore s právnymi predpismi vyššej právnej sily. Sudca však nesmie pri výkone súdnej moci prijímať pri výkone súdnej moci, na verejných pojednávaniach vo veciach, v ktorých je zákonným sudcom, rozhodnutia o tom, že súčasť právneho poriadku je neplatná a svoje názory transformovať do protiprávných úkonov.

54. Disciplinárne obvinený svojím konaním spojeným s nerešpektovaním uvedených vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva konal aj v rozpore s morálnou integritou sudcu a nevyhýbal sa nevhodnému správaniu i vystupovaniu vrátane takého, ktoré objektívne vzbudzuje dojem nevhodnosti.

55. Pri posúdení bral disciplinárny senát na zreteľ, že pojem morálna integrita nemá svoju legálnu definíciu. Možno ju však považovať za mravnú celistvosť (Krátky slovník slovenského jazyka 4, 2003).

56. Posúdenie mravnej celistvosti, vhodného správania a vystupovania je nutné vykladať v súlade čl. 144 ods. 1 v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy. S ohľadom na systémový výklad týchto dvoch článkov má sudca povinnosť konať a rozhodovať aj v súlade s podzákonnými predpismi vydanými na základe zákonného splnomocnenia, pričom pokiaľ takýto podzákonný predpis podľa názoru sudcu odporuje zákonu alebo aktu vyššej právnej sily, je sudca povinný konanie prerušiť a podať návrh na začatie konania o súlad podľa čl. 125 Ústavy (porovnaj s Orosz, L., Svák, J. a kol. Ústava Slovenskej republiky - komentár, Wolters Kluwer SK, 2021, komentár k čl. 144 ods. 1 Ústavy).

57. Nerešpektovanie vyhlášok, ktoré sú súčasťou platného práva a ktoré má každý povinnosť na základe zákonného ustanovenia dodržiavať, a to len na základe vlastného uváženia a bez zákonného dôvodu, zasahuje do morálnej integrity, teda do mravnej celistvosti sudcu. V podrobnostiach disciplinárny senát odkazuje na dôvody v bodoch 47 až 52.

58. So zreteľom na všetky tieto skutočnosti disciplinárne obvinený porušil čl. III bod 1 Zásad sudcovskej etiky. Týmto porušením prišlo zo strany disciplinárne obvineného k porušeniu § 30 ods. 2 písm. g) zákona o sudcoch.

59. Konaním uvedeným v bodoch 1) a 3) disciplinárne obvinený tiež porušil svoje povinnosti konať v pridelených veciach svedomito a konať tak, aby akýmkoľvek spôsobom neznemožňoval výkon súdnictva podľa § 30 ods. 4 a ods. 8 zákona o sudcoch.

60. Konaním v rozpore s vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva prišlo aj k nesvedomitému konaniu v jednotlivých veciach a k znemožneniu činnosti súdnictva. Za svedomité konanie je tak potrebné

považovať také konanie, kedy sudca vykonáva svoje povinnosti v súlade s právnymi predpismi (porovnaj rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. 31D/20/2021 zo dňa 13. mája 2022). Súčasťou povinnosti konať v jednotlivých veciach svedomito je tak aj povinnosť konať tak, aby civilná vec bola prejednaná čo najrýchlejšie (čl. 17 základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v účinnom znení (ďalej len „CSP“, čl. 12 základných princípov zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v účinnom znení) a aby pojednávania boli odročované len z dôležitých dôvodov (§ 183 CSP). Z oboch týchto povinností možno logicky vyvodiť aj povinnosť sudcu zdržať sa toho, aby vytváral dôvody na odročenie pojednávania. V skutkoch uvedených v bode 1 disciplinárne obvinený neuskutočnil pojednávania predpokladaným spôsobom. V dôsledku konania disciplinárne obvineného uvedeného pod bod. 1) opustila pojednávaciu miestnosť zástupkyňa prokuratúry, ktorá by v prípade dodržania § 1 vyhlášky č. 11/2020 V. v. zo strany disciplinárne obvineného zotrvala v pojednávacej miestnosti. Disciplinárny senát sa nebude púšťať do polemiky s disciplinárne obvineným o vhodnosti či nevhodnosti nosenia rúška. Je si potrebné uvedomiť, že v spornom období mnoho osôb malo strach o seba, prípadne o im blízke osoby. Vyžadovanie nosenia rúška (navyše v súlade s ustanovením vyhlášky úradu verejného zdravotníctva) tak možno pričítať aj strachu z nákazy a preto nemožno zazlievať zástupkyňu prokuratúry opustenie pojednávacej miestnosti. Zástupkyňa prokuratúry tak opustila pojednávaciu miestnosť v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti disciplinárne obvineným. Tým zo strany disciplinárne obvineného prišlo aj k znemožňovaniu činnosti súdnictva, pretože v dôsledku opustenia pojednávacej miestnosti zástupkyňou prokuratúry prišlo k ukráteniu na právach, s ktorými je jej účasť na pojednávaní spojená.

61. K znemožneniu činnosti súdnictva prišlo aj konaním disciplinárne obvineného dňa 18. marca 2021, pretože odmietol vykonať nariadené pojednávania pri riadnom prekrytí horných dýchacích ciest v súlade s vyhláškou č. 111/2021 V. v. V dôsledku tejto skutočnosti, o ktorej sa zastupujúci sudca dozvedel v ráno daného dňa, prišlo zastupujúcim sudcom k odročeniu troch pojednávaní. Pokiaľ by disciplinárne obvinený konal v súlade s predmetnou vyhláškou, nariadené pojednávania sa mohli riadne uskutočniť.

62. Konanie disciplinárne obvineného bolo zavineným konaním v rovine úmyslu. Podľa § 15 písm. a) zákona č. 300/2015 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení, ktorý je podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch použiteľný na disciplinárnu zodpovednosť, je disciplinárne previnenie spáchané úmyselne, ak obvinený chcel zákonom uvedeným spôsobom porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Z dokazovania a aj samotnej obrany disciplinárne obvineného je zrejme jeho vedomosť o tom, že koná v rozpore s uvedenými vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva, ako aj to, že takto chcel konať. Pritom nie je podstatné, ako si sám pre seba svoje konanie ospravedlňoval či odôvodňoval, pretože jeho odôvodnenia celkom zrejme nemali oporu v právnom poriadku. Samotná obrana disciplinárne obvineného bola v tomto smere nekonzistentná, nakoľko najprv tvrdil, že má v dôsledku rúška, respirátora zdravotné problémy a následne prišiel z argumentáciou, že vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva ho vo svojej podstate nezaväzujú. To samo osebe potvrdzuje účelového „hľadania“ ospravedlnenia ich porušovania, nie úprimného presvedčenia disciplinárne obvineného, že jeho konanie je v súlade s platným právom

63. Disciplinárny senát intenzitu konania disciplinárne obvineného hodnotil ako zvýšenú. Závažnosť konania disciplinárne obvineného spočíva najmä v tom že sa ho dopustil v pracovnom čase, v budove Okresného súdu R. a pri výkone funkcie sudcu. Jeho konanie tak nebolo súkromné, teda späť len s ním ako osobou (hoci aj pri výkone funkcie sudcu), ale bolo časovo a miestne spojené s aktami pri výkone jeho funkcie a v miestach, kde sa jeho funkcia pravidelne vykonáva, ktoré je prístupné stranám či účastníkom konania, kde je sudca omnoho viac vnímaný ako nositeľ súdnej moci, od ktorej možno očakávať nezávislosť, nestrannosť a spravodlivé rozhodovanie.

64. Disciplinárny senát opätovne zdôrazňuje, že disciplinárne obvinený ako sudca nebol oprávnený prestať na základe vlastného úsudku dodržiavať platné a účinné právne predpisy a vyhlasovať bez zákonného dôvodu, že sa na neho nevzťahujú.

65. Disciplinárny senát opätovne akcentuje, že neodporuje povinnostiam sudcu, pokiaľ sudca vyjadrí aj na pojednávaní na vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva názor dokonca aj spochybujúci ich zákonnosť a ústavnosť. V právnom štáte však náprava musí byť realizovaná prostriedkami predpokladanými právom. Disciplinárne obvinený namiesto toho, aby sa domáhal nápravy zákonnými spôsobmi, sa rozhodol, že nebude formálne právo uvedené vo vyhláškach Úradu verejného

zdravotníctva rešpektovať. Toto nerešpektovanie verejne prezentoval na pojednávaniach a prezentoval ho aj v budove Okresného súdu R., kde si horné dýchacie cesty neprekryval. Rovnako nerešpektoval povinnosť predložiť doklad, na základe ktorého by sa na neho nevzťahoval zákaz vychádzania.

66. Disciplinárne obvinený nielenže nemal prekryté horné dýchacie cesty, ako to ustanovovali vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva, ale na pojednávaniach dokonca podľa jeho výpovede povoľoval účastníkom konania, aby si aj oni prekryli horných dýchacích ciest (rúško, respirátor) sňali. Na takéto konanie disciplinárne obvinený nemá v právnom poriadku žiadne splnomocnenie. Konanie sudcu verejne (na pojednávaniach a budove súdu) prezentujúceho, že časti formálneho práva v podobe podzákoných právnych predpisov nemusia byť rešpektované, vytvára o justícií negatívny vzor narúšajúci dôveryhodnosť justície. Preto škodlivosť takéhoto konania je zvýšená.

67. S ohľadom na uvedené skutočnosti disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárne obvinený sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia, a to zavineného nespĺnenia alebo porušenia povinností sudcu (§ 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch), ktorá spočívala v nerešpektovaní § 51 ods. 1 zákona o ochrane verejného zdravia a vo výroku špecifikovaných povinností stanovených vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva, v spojení so skutočnosťou, že škodlivosť konania disciplinárne obvineného vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia a opakovanie je zvýšená (§ 116 ods. 2 písm. b) zákona o sudcoch).

68. Disciplinárny senát vyhodnotil konanie disciplinárne obvineného ako pokračovací disciplinárny delikt. Konanie dávané disciplinárne obvinenému za vinu v jednotlivých bodoch spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe spáchania, v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť spočívajúca najmä v jednotiacom zámere disciplinárne obvineného spáchať uvedený disciplinárny delikt (porovnaj s § 122 ods. 10 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v účinnom znení v spojení s § 150 ods. 2 zákona o sudcoch).

69. Samotné konanie disciplinárne obvineného bolo časovo ohraničené, pričom všetky uvedené čiastkové útoky smerovali k porušeniu vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva ustanovujúcich povinnosť prekrytia horných dýchacích ciest a povinnosť zákazu vychádzania v dôsledku COVID-19. Porušenie všetkých povinností disciplinárne obvineným stanovených podzákonnými právnymi predpismi sa odzrkadlilo v porušení § 51 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane verejného zdravia. Disciplinárny senát mal preto za nesporné, že pri jednotlivých čiastkových útokoch existovala súvislosť v čase, spôsobe spáchania a predmete útoku.

70. Disciplinárny senát sa nestotožnil s námietkou disciplinárne obvineného, že mal konanie zastaviť a postúpiť vec príslušnému regionálnemu úradu verejného zdravotníctva. Konanie disciplinárne obvineného sa síce týkalo porušenie vyhlášok na úseku verejného zdravotníctva, avšak pri výkone funkcie sudcu. Konanie disciplinárne obvineného tak malo za následok porušenie povinností sudcu v rozsahu uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia.

71. Dôvody, pre ktoré disciplinárny senát môže zastaviť disciplinárne konanie sú uvedené v § 26 ods. 1 DSP. Tieto dôvody však nie sú úplne identické z dôvodmi na zastavenie konania uvedenými v § 124 ods. 1 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021. Podľa písmena b) § 124 ods. 1 zákona o sudcoch účinného do 30. novembra 2021 mohlo prísť k postúpeniu veci inému príslušnému orgánu, avšak disciplinárny senát takúto právomoc nemá.

72. Disciplinárny senát by mohol konanie prerušiť a vec postúpiť v súlade s § 27 ods. 1 DSP. S ohľadom na skutočnosti uvedené v bode 71 tohto rozhodnutia však na takýto postup nebol dôvod, nakoľko disciplinárne obvinený svojím konaním porušil povinnosti sudcu v rozsahu, ktoré je kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie sudcu. Orgány na úseku verejného zdravotníctva pritom nemajú právomoc vyvodzovať zodpovednosť za porušenie povinností sudcu podľa § 30 a nasl. zákona o sudcoch, napríklad nemôžu posudzovať vplyv konania sudcu na dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov, jeho súlad s Zásadami sudcovskej etiky a pod.

73. Pri posudzovaní disciplinárneho previnenia disciplinárny senát konštatuje, že sudca svojím konaním nespáchal závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu podľa § 116 ods. 3 písm. d)

v spojení s § 116 ods. 2 písm. i) zákona o sudcoch, tak ako to uvádza navrhovateľka. Disciplinárny senát sa pri posúdení disciplinárneho návrhu v tomto rozsahu musel vysporiadať s otázkou, či konaním disciplinárne obvineného prišlo k porušeniu povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu. Disciplinárny senát teda skúmal, či disciplinárne obvinený prestal spĺňať morálny štandard, integritu sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie, ako aj to, že sudca nemá obchodné, majetkové alebo finančné vzťahy s osobami z prostredia organizovaného zločinu (viď § 5 ods. 6 zákona o sudcoch).

74. S disciplinárne obvineným bolo možné súhlasiť v tom, že tieto pojmy sú veľmi všeobecné, čo však neznamená, že by ich obsah nebolo možné zistiť výkladom. Povinnosť sudcu spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti plynie z § 5 ods. 1 písm. e) zákona o sudcoch. Zároveň z § 5 ods. 1 písm. c) cit. zákona vyplýva povinnosť byť zdravotne spôsobilý na výkon funkcie. Tieto dve spôsobilosti sú upravené samostatne, a tak každá z nich musí mať samostatný obsah. Preto nemožno súhlasiť s disciplinárne obvineným, že jeho sudcovská spôsobilosť je daná už tým, že je schopný sedieť, čítať, písať, hovoriť či premýšľať. V týchto prípadoch by stratil zdravotnú spôsobilosť na výkon funkcie sudcu, ktorá by mohla viesť až k návrhu Súdnej rady na jeho odvolanie (čl. 147 ods. 2 Ústavy). Aj čl. 141b ods. 2 Ústavy však ustanovuje, že o strate predpokladov sudcovskej spôsobilosti sa rozhoduje v disciplinárnom konaní. Predmet oboch rozhodnutí tak musí byť odlišný.

75. Disciplinárny senát už vysvetlil, že pojem morálna integrita možno vykladať ako mravnú celistvosť. Vo všeobecnosti tak možno povedať, že morálny štandard a integrita predstavuje súhrn (celok) všetkých vlastností sudcu, ktoré ho robia spôsobilým súdiť. Ide teda najmä o jeho schopnosť (spôsobilosť) v každom prípade sa správne rozhodnúť medzi správnym a nesprávnym z pohľadu výkonu funkcie sudcu. Meradlom správnosti je potom predovšetkým záujem na nezávislom a nestrannom výkone sudcovskej funkcie (§ 30 ods. 2 úvodná veta zákona o sudcoch). Odlišovanie správneho od nesprávneho sa týka jeho správania navonok aj v súkromí, spôsobu a obsahu vystupovania, ako aj udržiavania, používania a aplikovania odborných vedomostí pri výkone funkcie. O strate morálneho štandardu a integrity tak možno hovoriť vtedy, ak konanie sudcu svedčí o tom, že stratil túto schopnosť, teda nie je viac schopný rozlišovať medzi správnym a nesprávnym, prípadne voliť to, čo je pri výkone funkcie sudcu správnejšie. Jedným z dôvodov takého konanie môže byť aj masívne a svojvoľné nerešpektovanie platného právneho poriadku, osobitne, ak je motivované celkom neprípustnými dôvodmi. Na druhej strane, stratu predpokladov sudcovskej spôsobilosti nemôže spôsobovať každé konanie, ktoré ohrozuje dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Plynie to najmä zo systematického zaradenia § 30 ods. 1 a § 30 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch, ktoré tieto dve povinnosti upravujú samostatne.

76. Napriek závažnosti disciplinárneho previnenia disciplinárne obvineného, disciplinárny senát dospel k záveru, že jeho konanie nesvedčí o strate morálneho štandardu a integrity. Ako už bolo uvedené, disciplinárne obvinený síce svojím konaním uplatňoval „samosúd“, teda spochybňoval jeden zo základných pilierov moderného právneho štátu. Disciplinárny senát však zobral do úvahy, že zo strany disciplinárne obvineného sa jednalo o časovo ohraničené protiprávne konanie voči jednému objektu, súvisiacemu s ochranou verejného zdravia v čase pandémie COVID-19. Disciplinárne obvinený síce porušil povinnosti sudcu pri výkone svojej funkcie, ale uvedené nemalo priamy súvis s rozhodovaním sudcu. V konaní nebolo preukázané, že by sudca svoje názory pretavoval do rozhodovania konkrétnych vecí. Nebolo preukázané, že by v rozhodnutiach odmietal rešpektovať podzákonné právne predpisy všeobecne (napríklad vyhlášku č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a rokovacom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy Špeciálny súd a vojenské sudy) pri svojom rozhodovaní, že by bez zákonných dôvodov odmietal uznať práva z nich odvodzované alebo vynucovať nimi ukladané povinnosti. Takisto nebolo preukázané, že by posudzoval a diskriminoval účastníkov na základe toho, či sami mali prekryté horné dýchacie cesty, prípadne či sami súhlasili alebo nesúhlasili s jeho názorom. Konanie disciplinárne obvineného tak podľa toho, čo bolo v konaní dokázané, nemalo dopad na kvalitu a zákonnosť ním vydaných rozhodnutí.

77. S ohľadom na uvedené nie je možné konštatovať, že disciplinárne obvinený by v dôsledku svojho disciplinárneho previnenia prestal spĺňať morálny štandard i integritu sudcu pre náležitý a zodpovedný výkon jeho funkcie. Zo strany sudcu síce išlo o pokračovací správny delikt, ktorý však bol jednorazovým, aj keď závažným pochybením v doteraz bezúhonnej profesijnej kariére.

78. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že aj sudca môže pochybiť, dokonca aj závažne. To však neznamená, že každé závažné pochybenie bude mať za následok stratu sudcovskej spôsobilosti. Navyše v miere, ktorá bude mať za následok disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu. Disciplinárne previnenie, z ktorého však bol disciplinárne obvinený uznaný vinným predstavuje časovo ohraničené konanie disciplinárne obvineného, ktoré nemalo vplyv na kvalitu súdnych rozhodnutí disciplinárne obvineného. Takéto pochybenie tak samo o sebe nezakladá celkovú stratu morálnych štandardov a integrity sudcu.

79. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát bral do úvahy závažnosť skutku, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil. V súlade s už uvedeným disciplinárne obvinený vidí ako neprípustné, aby sudca prestal rešpektovať formálne právo, ku ktorému má výhrady, namiesto toho, aby využil právne prostriedky na vykonanie nápravy. Sudca nemôže takpovediac sám zobrať spravodlivosť do vlastných rúk a sám si selektovať, ktorými podzákonnými predpismi sa riadiť bude, a ktorými nie. Disciplinárny senát zobral na zreteľ aj skutočnosť, že disciplinárne obvinený nejavil žiadnu ľútosť a celý čas považoval svoje konanie za správne a zákonné. Na druhej strane disciplinárny senát prihliadol aj na okolnosť, že disciplinárne obvinený je sudcom s dlhoročnou praxou, ktorý až do spáchania disciplinárneho deliktu bol výborne hodnotený.

80. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti disciplinárny senát uložil disciplinárne obvinenému disciplinárne opatrenie v hornej hranici zákonnej sadzby s cieľom zabezpečiť represívny a preventívny charakter tohto rozhodnutia. So zreteľom na vážnosť disciplinárneho previnenia v spojení s postojom disciplinárne obvineného k tomuto disciplinárnemu previneniu bolo nutné uložiť také disciplinárne opatrenie, ktoré by disciplinárne obvineného dostatočne postihlo v tom smere, aby ho odradilo páchať obdobné skutky v budúcnosti. Rovnako s ohľadom na preventívnu funkciu trestu bolo nutné vyjadriť, že nerešpektovanie formálnych prameňov práva sudcami pri výkone ich funkcie je vážnym disciplinárnym previnením postihované prísny následkom.

V. Záver

81. S ohľadom na uvedené skutočnosti disciplinárny senát rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

82. Toto rozhodnutie prijal disciplinárny senát v časti viny pomerom hlasov 3:2 a v časti trestu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu môže podať navrhovateľka odvolanie do 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia. Disciplinárne obvinený nemá právo podať voči tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok.